

عنوان مقاله:

بررسی مقایسه ای نظام قدیم و جدید آموزش مدیران و کارکنان دولت با نگاه استراتژیک

محل انتشار:

فصلنامه فرآیند مدیریت و توسعه، دوره 20، شماره 3 (سال: 1385)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسنده:

علی شیرین

خلاصه مقاله:

در این مقاله ضمن اشاره به تاریخچه و اهمیت آموزش مدیران و کارکنان دولت به ارزیابی دو رویکرد قدیم و جدید آموزش ضمن خدمت مدیران و کارکنان دولت پرداخته شده است. ابتدا اهداف و برنامه های هر رویکرد، بررسی شده است. پس از آن با طرح آسیب های رویکرد اول که تیم پژوهشی سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور انجام داده است، براساس الگوی ارزشیابی سیمایی "استیک" (سیف، 1375، ص 81) دو رویکرد مقایسه شده است. این بررسی نشان می دهد هر یک از رویکردها بخشی از برنامه ریزی استراتژیک مرکز آموزش مدیریت دولتی سابق (گام اول فرهنگ سازی، گام دوم تخصص گرایی، گام سوم بومی سازی آموزش مدیران و کارکنان دولت) را دنبال کرده است. طراحی و اجرای برنامه ها در رویکرد قدیم به فرهنگ سازی آموزش مدیران در دستگاه ها پرداخته است. طراحی و اجرای برنامه در رویکرد جدید بر مبنای تامین نیاز دستگاه ها و لذا تخصص گرایی شکل گرفته است. در بخش نتیجه گیری عنوان شده است که رویکرد جدید به مانند رویکرد قدیم، مشکلاتی را در بر داشته و نیاز به آسیب شناسی دارد و همچنین وجود رویکرد جدید به معنای مردود شناختن رویکرد قدیم نیست. در پایان پیشنهادهایی مبنی بر سنجش و مقایسه اثربخشی دو رویکرد؛ آسیب شناسی رویکرد جدید و مقایسه آن با رویکرد قدیم، سازماندهی مجدد واحدهای تشکیلاتی سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور در طراحی، برنامه ریزی و اجرای دوره های آموزشی، توجه به گام سوم برنامه استراتژیک یعنی بومی سازی ساختاری و محتوایی آموزش مدیران و کارکنان عنوان شده است.

کلمات کلیدی:

,Strategic Planning, on- the- job training, creating the culture, stressing specialty, indigenization

برنامه ریزی استراتژیک، آموزش ضمن خدمت، فرهنگ سازی، تخصص گرایی، بومی سازی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1416474>

